

Jesus Kristus Frelste Meg Fra 27 År med Homoseksualitet

illbehonest.com/norsk

David Upton

Mitt navn er David. Jeg er 44 år gammel, og dette er vitnesbyrdet om hvordan Jesus Kristus frelste meg fra 27 år med homoseksualitet. Jeg snakker om dette i kjærlighet, ikke i hat. Jeg snakker om dette fra ståstedet til noen som har vært der, som vet hvordan det er, som vet hvordan det er å leve i homoseksualitet, som vet hvor håpløst det er. Kanskje du nyter livet ditt, kanskje du nyter aspekter av livet ditt. kanskje du nyter det seksuelle aspektet, alkoholen, men det er ingen permanent glede i det. Etter en stund mister man gleden, og man må gjøre mer, og søke mer. Jeg spør deg om å lete etter den ekte kjærligheten, den ekte gleden, den ekte tilfredsheten som bare finnes i å bli rettferdiggjort av Gud gjennom Kristus, gjennom det Kristus gjorde på korset.

Jeg snakker om dette i kjærlighet, ikke i hat. Jeg snakker ikke dømmende om dette; Jeg dømmer ikke noen. Jeg forteller dere bare det Guds Ord sier. Gud Ord er det som kommer til å dømme oss. Fordi Guds Ord sier alt dette er galt. Jeg forteller bare hva Guds Ord sier. Slik noen burde ha fortalt meg. En venn av meg prøvde å fortelle det, han prøvde på å fortelle meg det på en veldig fin måte, på en Kristen måte, at jeg levde en livstil som var en motsetning til det Gud ville, ikke bare når det gjaldt seksuell legning, men også når det gjaldt andre ting. Han visste at jeg ikke var kristen.

Jeg snakker om dette i kjærlighet og jeg ber for sjelen din, og jeg ber at du vil ta imot dette, og at du vil kalle på Herrens navn, så Han kan frelse deg, og at du blir en ny skapning fordi Han er mektig til å frelse og Han kommer til å frelse deg.

Da jeg ble tenåring sluttet vi å gå i kirka, foreldrene mine begynte å få problemer, og det ente opp med skillsmisse. Moren min gifte seg igjen og etter at hun giftet seg begynte vi å gå i kirka igjen og jeg husker at jeg ble glad for at vi skulle tilbake til kirka, men det var bare på utsiden. Jeg hørte på salmer og ble emosjonell, og da begynte vennene mine å gå fram og bekjente at de trodde. En søndag ble jeg beveget av følelser og av musikken og av det vennene mine hadde gjort så jeg gikk fram og tok en avgjørelse for å følge Kristus. Jeg forstod ikke det

jeg gjorde. Jeg visste bare at noe var galt. Alle vennene mine hadde gjort det og jeg følte at jeg måtte. Jeg gikk fram og satte meg ned på første rad og diakonen kom og fortalte meg at jeg måtte akseptere Jesus inn i hjertet mitt og han sa at jeg måtte gjenta en bønn. Jeg gjentok bønningen og jeg husker at jeg tenkte "Er det alt?" Før jeg visste ordet av det, klappet han meg på ryggen og reise meg opp foran hele forsamlingen og fortalte meg at jeg var frelst. Alle gratulerte meg da vi gikk ut for å spise lunch, men jeg gikk ut like fortapt som da jeg kom inn. To uker senere var jeg like fortapt når jeg ble døpt, fordi jeg forsto aldri hva jeg hadde gjort, jeg forstod ikke doktrinene om nåde og miskunn.

Jeg levde et falskt Kristent liv en stund, jeg hadde var Kristen på utsiden og jeg lot som jeg var religiøs. Jeg var omtrent 16 år gammel da disse syndige lystene begynte å vokse inn i meg. Jeg husker da jeg var i kirken og jeg hadde syndige tanker om folk som var der og andre yngre gutter på min alder og jeg husker at jeg sa til meg selv, "De vil nok gå bort." men det ble bare verre og verre. Det samme året da jeg var 16 år gammel, lå jeg med den første mannen jeg fikk mulighet til å ligge med. Jeg husker at jeg skammet meg veldig og jeg var frastøtt av det jeg hadde gjort, men den syndige naturen som var i meg ble tilfredstilt av nytelsen av synden. Som tiden gikk ble jeg mer komfortabel og jeg tenkte at det var naturlig, det var normalt, og bare det at jeg gjorde noe... Jeg hadde skyldfølelse fordi jeg gjorde ting som jeg ikke burde ha gjort på min alder, men fordi jeg gjorde det mot Gud, fikk jeg denne skyldfølelsen.

Før jeg fikk meg en jobb, begynte jeg å være rebelsk mot foreldrene mine på alle mulige måter. Jeg brukte narkotika og alkohol, og jeg ble introdusert til det på jobben. Da jeg var tenåring ville jeg gjøre så mye jeg kunne og leve livet og være rebelsk mot foreldrene mine uten at jeg måtte flytte ut. Etter en stund ble jeg kastet ut av foreldrene mine, vi hadde en krangel og jeg bestemte meg for å dra. Jeg prøvde å få livet på stell, fordi det var vanskelig å leve alene, så jeg prøvde å få livet på stell og jeg tenkte, "Jeg blir med i sjøforsvaret", noe som alltid har vært en drøm, jeg ville bli en matros.

Jeg dro til boot camp og da jeg kom meg bort fra foreldrene mine, var det som å helle bensin på bålet, for synden min tok virkelig av. Jeg hadde inntekt, ingen foreldre å som passet på, jeg trenger bare å svare til "Uncle Sam" og da jeg komme til California ble ble introdusert til all slags synd. Det tok ikke lang tid før synden forårsaket problemer. Min synd, drikkingen, narkotika, sex, førte meg til å bli liggende på sykehus. På sykehuset ble det gjort mange tester og en var for narkotika. De fant ut at jeg hadde misbrukt narkotia, og den seksuelle synden

kom fram i lyset, som var forbudt i sjøforsvaret, nemlig å være homoseksuell. Etter et par måneder ble drømmen om en karriere i sjøforvaret knust. Jeg hadde ingenting å gå tilbake til, utenom å følge i sporene til mine homoseksuelle venner, som var kanadiere og de bodde i statene, men de holdt på å dra tilbake til Canada. Jeg ble meg det og forlot foreldrene mine, jeg fortalte ikke hvor jeg skulle, jeg bare dro.

Jeg bodde i Canada i to år, uten å fortelle foreldrene mine om det. Jeg hadde ingen kontakt med dem, jeg kunne like godt vært død. Til tider ble jeg veldig deprimert og tenkte, "Finnes det ikke mer i livet, annet enn å drikke, å ruse seg og all denne synden?" Jeg var på en fest der alle var inne og drakk. Jeg var ute på balkongen, fordi jeg var så sliten av livet og jeg var kvalm av meg selv, så jeg ville ta selvmord og jeg sa til meg selv "Jeg kan jo hoppe av balkongen." og 23 etasjer senere, ville jeg vært død. Der bestemte jeg meg for å gjøre det, og jeg følte meg så lei av alt. Så jeg gikk utpå kanten og skulle til å hoppe, og rett før jeg skulle hoppe, husker jeg disse tankene som kom ut av intet, "Det er alltid håp i Gud." og alt jeg trenger er å finne Gud for å finne det håpet. Den neste tanken som kom innover meg var at jeg ikke kunne gjøre dette fordi det var galt, det er en synd å ta liv, til og med mitt eget. Den siste tanken som jeg husker var at jeg kunne ikke vanære foreldrene mine slik. Jeg gråt og endte opp med å gå bort fra kanten, jeg dro fra festen og jeg har ikke sett folkene der siden. Livet med drikking og alkohol fortsatte, og jeg fikk ikke til å bli ren. Jeg prøvde, men det gikk ikke. Til slutt forlot jeg fra Canada og dro hjem, fordi jeg ble tatt for å arbeide ulovlig i Canada, så jeg ble sendt tilbake til Texas. Da jeg kom tilbake til Texas, var alt bra i starten, jeg var glad for å være sammen med familien min igjen, men jeg følte meg skyldig for livstilen min, med drikking og alt det andre. Jeg ville komme meg bort fra dem, og partneren min fikk en ny arbeidsplass, og han sa, "La oss dra til California." Jeg bestemte jeg for å dra så jeg kunne komme meg bort fra dem, fordi jeg trodde jeg ville føle meg bedre, hvis jeg kunne leve slik jeg ville. Vi drog til California. Det ble ikke bedre i California, jeg hadde ikke forandret meg, for jeg var slik jeg alltid hadde vært. Jeg hadde litt mer penger og jeg hadde en anstendig jobb. Da begynte jeg med ting jeg ikke hadde gjort før, jeg fortsatte å grave dypere i synden ved å gjøre mer skamfulle ting. Jeg husker at jeg tenkte, "Hvis jeg prøver dette da vil jeg bli lykkelig." Det ville gjøre meg glad, det ville være tilfredstillende, det ville gi meg fred. Jeg hadde aldri fred med den jeg var, fordi det var alltid en del av meg som viste at det var galt, men jeg fortsatte å søke det, for det var slik jeg hadde blitt. Jeg fortsatte med å ruse meg helt til jeg ble sikkert syk, jeg ble veldig dehydrert og jeg endte opp med å tilbringe nyttårsaften på

sykehuset med IV drypp, som jeg ble rehydrert av, selv om jeg ikke skjønnte det, men samtidig hadde jeg lungebetennelse og jeg drog fra sykehuset, da jeg var veldig syk. Å bli rehydrert hjalp meg en litt, men etter en stund kom lungebetennelsen tilbake, jeg måtte tilbake til sykehuset og jeg husker partneren min tok meg til sykehuset, og før jeg visste ord av det, var det neste dag da legen kom og fortalte meg at jeg hadde det verste tilfelle av dobbel lungebetennelse hun hadde sett. Jeg var dehydrert og hvis jeg ikke hadde kommet til sykehuset hadde jeg dødd. Jeg husker at jeg var takknemlig ovenfor Gud, men samtidig tenkte jeg, "Jeg er ung og det er mye jeg ikke har gjort. Mange synder jeg ikke at enda har tatt glede av." Da jeg var kommet inn i rehabiliteringen, var jeg takknemlig ovenfor Gud, jeg takket, men det var ikke oppriktig. Jeg var takknemlig for en ny mulighet til å synde mot Gud, og synde mot Kristus. Jeg lå der og planla hva jeg skulle gjøre først, hvordan jeg skulle tilfredstille mine syndige lyster. Så snart jeg fikk sjansen gjorde jeg det. Jeg levde for lyster. Jeg levde for å drikke og for å ruse meg. Før jeg viste ordet av det var jeg deprimert. Da begynte jeg å gå på politiske aksjoner, der møtte jeg en venn av meg som var Kristen og han spurte meg om jeg var Kristen, da sa jeg, "Jeg er Kristen. Det har jeg vært siden jeg var 16 år gammel." Han spurte meg om min omvendelseshistorie og sa, "Hva er det?" Jeg skjønnte ikke hva han snakket om så han fortalte at det var historien om hvordan Gud frelste deg. Da fortalte jeg om den gangen jeg gikk fram til alteret i menigheten. Han virket ikke imponert og han trodde ikke på det jeg sa så han fortsatte å stille spørsmål til han så at jeg bli irritert, han trakk seg tilbake og fortalte meg at han trodde ikke at jeg var Kristen. Han kjente til meg, han visste at jeg var homoseksuell, og han prøvde vennlig å fortelle meg at jeg ikke kunne leve slik og samtidig være Guds barn. Jeg forstod det ikke fordi øynene mine kunne ikke se på grunn av djevelen. Jeg levde i urett og jeg holdt sannheten nede. Da begynte jeg å høre på radioprogramet til Todd Friel. Jeg husker at de snakket. Han sa at folk som ikke er enig med bibelen har ofte liten forståelse for Skriften. Da tenkte jeg, Jeg hadde ikke en stor forståelse av Skriften, jeg tok ut det jeg ville tro på. Jeg trodde at jeg var Guds barn, men jeg levde i motsetning til det Han ville. Jeg hadde gjort alle syndene som finnes. Jeg stjal, jeg hadde løyet, opptil 50 ganger daglig løy jeg uten at jeg brydde meg om det. Jeg tok narkotika, jeg begjærte, jeg drev med hor, jeg gjorde alt det en sann Kristen ikke burde gjøre. Da begynte jeg å følge med på programmet og det han lærte bort, sammenlignet jeg med hva jeg trodde og det Bibelen sa. Jeg begynte å lese Bibelen. Bare for å finne ut at ingenting av det jeg trodde var i samsvar med Bibelen bortsett fra at Jesus Kristus døde på korset. Det var det eneste som var i

samsvar med det jeg trodde. Da forstod jeg at jeg hadde en gud som syntes det var greit at jeg syndet. : Det er mange synder. Jeg prøver ikke å bare rakke ned på homoseksualitet. Hver synd kommer til å skille oss fra Gud. Hver synd vil fordømme oss til en evighet i helvete. Det viser oss at Gud er hellig. Guds helliget er noen gang vanskelig å forstå. Se hva Guds ord sier, men se det fra avslutning. En sjels' evighet i helvete. Straff og pine er betalingen, det vil betale straffen mot en Hellig Gud. Så Hellig er Gud. Hans hellighet er uendelig. Vi kommer aldri til å forstå det. Kristi rettferdighet er det eneste som kan redde oss fra fortapelsen. På den tiden syntes partneren min at det var greit at jeg var kristen, På den tiden syntes partneren min at det var greit at jeg var kristen, men det var helt til jeg begynte å lese Bibelen og bry meg mer om hva Skriften sa og sammenlignet meg selv med det som står i Bibelen. Han begynte å føle seg truet. Han ville ikke at jeg skulle studere og lese Bibelen. Det kom til det punktet han begynte å misbruke meg verbalt og han kalte meg forskjellige navn og han snakket om Kristus. Jeg husker at han snakket om Kristus, og jeg husker noe inni meg som følte smerte av det. Han blasfemerte Herren som har gitt liv til oss alle. Jeg satte meg, og skrev ned ordene han sa. Jeg visste det ikke da, men Herren skulle bruke det for å åpne øynene mine til sannheten i Hans ord. Jeg fortsatte å studere Hans Ord og jeg hørte mer på radio programmet. Det livet jeg levde, levde jeg for meg, ikke for Gud. Jeg hadde aldri vært Kristen. Jeg trodde hvertfall ikke det. Kanskje jeg måtte gjeninnvie livet mitt. Da begynte jeg å be til Herren om å være meg nådig og for å vise meg sannhet, og hvordan jeg skulle leve for Ham. Det var da alt forandret seg. Det eneste som var positivt var at Herren hadde tatt bort mitt ønske om å drikke. Jeg drakk ikke slik jeg en gang gjorde. Han tok fra meg alle mine ønsker for narkotia. Jeg tok ikke det lengre. Jeg røykte ikke hasj lengre, noe som var herlig å slutte med og nå ser jeg at det var ved Guds nåde at Han tok fra meg det og Han gjorde meg edru, så jeg var i stand til å tro på Hans sannhet. I det Han åpnet øynene mine til sannheten, begynte jeg å grave dypere inn i Skriften og jeg forsto at jeg måtte komme meg bort. Det var ikke mulig å utvikle troen min, hvis jeg fortsatte å være i det miljøet. Derfor flyttet jeg tilbake til Texas hos søsteren og moren min. Jeg prøvde å vende om til Gud, jeg prøvde å rope ut om nåde, da jeg forstod at jeg ikke var frelst og jeg ba Han om å frelse meg, men jeg ville fortsatt beholde en synd, jeg ville beholde homoseksualiteten. Da tenkte jeg, "Jeg kommer til å finne en måte å rettferdiggjøre det, det kommer til å gå bra, jeg skal gjøre det i det skjulte." Herren frelste meg ikke, så fra september 2008 til desember 2008 ba jeg Gud om å frelse meg. Jeg ba Han om å frelse meg, men det gjorde Han ikke. Skriften forteller... Han ville ikke frelse meg

før jeg hadde vendt om fra alle syndene mine. Jeg dro til fetteren min sin begravelse i Amarillo. Kona hans var død og hun ville at evangeliet skulle bli forkynt i begravelsen hennes. Kvelden før hadde jeg hørt en preken av Paul Washer, "Et Sjokkerende Budskap", der Paul snakker om at det handler ikke om vi har syndet. Det handler om at vi ikke har gjort noe annet enn å synde. Det var sant i forhold til mitt liv. Alt jeg hadde gjort var å synde. Jeg hadde aldri konvertert. Jeg hadde aldri gjort noe godt. Jeg var kanskje snill noen ganger, men jeg gjorde aldri noe annet enn å synde mot Gud. Hele livet hadde jeg syndet mot Gud. Jeg husker han sa at Jesus døde for syndene mine og at Han bar mine synder å korset og jeg husker at jeg tok det til meg at syndene mine ble båret av Kristus på det korset. Jeg var ansvarlig for Hans død. Han bar mine synder. Davids synder. Da forsto jeg mer av hvordan Kristus var, hva korset var og det Kristus gjorde på korset. Jeg hadde aldri forstått hva omvendelse var, at det var å vende om fra synden, og at det var mer enn å bare si unnskyld. Jeg hadde bare sagt unnskyld og samtidig prøvd å finne en måte jeg ville å leve på. Jeg var uten håp. Det finnes ikke håp for meg utenom Kristus, jeg kom til å bli fortapt hvis jeg fortsatte å leve slik, jeg kom til å bli fortapt hvis jeg levde i synd, for og siden komme til helvete. Da kalte jeg på Gud for at Han skulle frelse meg og jeg dro til søskenbarnet mitt sin begravelse og hennes siste ønske var at evangeliet skulle bli forkynt. Jeg hørte evangeliet og herligheten av korset og det Kristus gjorde. Da gikk det opp for meg at jeg kunne ha ligget i kista og hvis det var meg ville jeg kommet til helvete. Jeg ville ha havnet der jeg fortjente å være fordi jeg hadde ikke gjort annet enn å synde. Jeg kalte på Herren for at Han skulle tilgi meg, og gi meg nok tid til å komme hjem for å vende om slik Han fortjente. Da alle hadde gått og jeg var alene, bekjente jeg alle syndene som jeg kom på. Jeg bekjente homoseksualiteten, jeg bekjente synene mine ovenfor Gud, alle syndene jeg kom på. Deretter ba jeg om tilgivelse og om hjelp. Jeg ba om tilgivelse for mine skjulte synder, de som jeg ikke kunne huske, og for de som jeg visste var syndige i Hans øyne. Jeg ba om tilgivelse for måten jeg hadde levd på, og for at jeg var rebelsk mot Ham. Fordi jeg visste at Gud og Kristus fantes, men jeg forsto ikke hva det betydde å være i Ham. Hva det betydde å være forløst av Ham, hva det betydde å elske Ham, hva det betydde å tjene Ham, hva det betydde å være tilgitt, hva det betydde å bli fornyet. Det kvelden bønnfalte jeg Han om å være meg nådig, å tilgi meg og å hjelpe meg. Jeg visste ikke hvordan Han skulle hjelpe meg, jeg trodde ikke det var mulig. For å være ærlig, trodde jeg ikke Han kom til å hjelpe meg. Jeg hadde aldri hørt om noen som var blitt frelst fra homoseksualitet. Jeg hadde aldri hørt om noen som hadde et håp om å bli satt fri fra det. Da ba jeg, "Herre, jeg,

jeg skal gjøre dette i tro på Deg. I troen at Du kommer til å frelse meg, at Du vil gjøre så synden slipper tak, at Du kommer til å hjelpe meg i fristelse." Da jeg la meg den kvelden visste jeg ikke om jeg var frelst eller ikke, men da jeg våknet føltes alt annerledes. Det var ingen skyldfølelse, ingen makt som var over meg. Presset av å ta en beslutning, som hadde vart i tre måneder, var press, skyldfølelse og overbevisning av synd. Nå vet jeg at det var overbevisning av synd. Jeg ble forandret på innsiden, men jeg trodde ikke at jeg var frelst fra homoseksualitet. Jeg tvilte på Herren, men så fant jeg et skriftsted som sa, "Da bekjente jeg min synd til deg, og dekket ikke over min skyld." Jeg sa, 'Nå bekjenner jeg mine synder for Herren' Og du tok bort min syndskyld." Salme 32:5 Da tenkte jeg, Jeg har virkelig vendt om. Jeg forsto hva omvendelse var, jeg la ikke skjul på noe. Selv om ingenting er skjult for Ham, så la jeg alt fram i lyset, og derfor følte jeg meg annerledes. Det var derfor jeg følte meg annerledes de kommende dagene, fordi overbevisningen og skyldfølelsen var borte. Han tok det fra meg fordi Han hadde frelst meg. Siden den dagen har jeg hatt, har jeg hatt et ønske om at alle de tingene skulle forsvinne. Nå står jeg her, to år senere, Halvannet år senere og tenker, "Wow! Gud er god.!" Jeg trodde ikke på Ham, men jeg tok en skritt fram i tro og Han gjorde det Han lovte. Han tok bort de lystene. Han gjorde meg til en ny skapning, slik det står i Hans Ord. Han ga meg et nytt hjerte med nye ønsker og jeg takket Ham og jeg har glede i det Han har gjort for meg og jeg undrer meg over Hans godhet og nåde, Hans utholdenhet og tålmodighet. Jeg vil gjerne vise deg dette skriftstedet. Jeg har lest det før og de som er homoseksuelle som har hørt forkynnelse eller lest i Bibelen har kommet over det verset, men en del av det la jeg aldri merke til. . "Vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Ta ikke feil! Verken de som lever i hor, avgudsdyrkere, ekteskapsbrytere eller menn som ligger med menn verken tyver, pengegriske, drukkenbolter, spottere eller ransmenn skal arve Guds rike" Jeg visste om den delen, men vers 11 hadde jeg ikke kjennskap til, jeg leste det, og jeg husker at jeg frydet meg i sannheten av det. "Slik var noen av dere en gang. Men nå er dere blitt vasket rene, dere er blitt helliget, ja, rettferdige for Gud i Herren Jesu Kristi navn og ved vår Guds Ånd." Da skjønnte jeg hva som hadde hendt meg. Jeg var blitt rettferdiggjort av Kristus og jeg ble en ny skapning. Jeg var bestemt å bli Hans tjener, for å tjene Gud. Nå gleder jeg meg i det at Han har gitt meg et nytt hjerte, med nye ønsker, nye ønsker for å tjene Ham, gjør viljen Hans, og leve for Ham. Fristelsene er der fortsatt, men jeg vet at det ikke gjør noe, fordi det er ikke en synd å bli fristet. Kristus ble fristet. Jeg vet jeg kan vende meg til Kristus når jeg blir fristet. Det er en trøst. Jeg finner også trøst i 1. Korint 10:13: "Dere har ikke møtt

noen overmenneskelig fristelse. Og Gud er trofast, han vil ikke la dere bli fristet over evne, men gjøre både fristelsen og utgangen på den slik at dere kan klare det." Hver gang jeg stoler på Kristi stryke for å overkomme fristelse, hjelper Han meg. Hver gang, uansett hvilken synd. Men hver gang jeg prøver av min egen styrke, faller jeg. Jeg frykter ikke framtiden fordi jeg er blitt rettferdig framfor Gud gjennom Jesus Kristus, Hans Sønn som led og bar Guds vrede på korset i mitt sted. Jeg vet at Jesus Kristus har frelst meg fra syndens kraft og Han kan frelse deg også. Mitt håp er at hver den som ser på denne videoen kommer til å vende om fra en slik livstil, vende om fra synd, og bli rettferdiggjort hos Kristus, rettferdiggjort hos Gud. Det er bare gjennom Kristus, gjennom omvendelse fra synd og ved å sette alt sitt håp til Kristus. Slik jeg gjorde, jeg satte alt håp til Kristus og Han tok i mot meg og selv om jeg trodde det var umulig, så gjorde Han det. Nå står jeg her som en ny skapning i Kristus, med kunnskap om at Han betalte den fulle prisen på korset og mitt håp er i Ham. Hvis du ikke har Kristus, har du ikke håp, det finnes ikke håp for deg. Jeg ber at du må vurdere sannheten du har hørt i denne videoen. Vær så snill å vend om til Kristus. Overgi deg selv til Kristus. Fall ned ved korset og overgi dine synder. Ikke undertrykk sannheten i urett som det står i Romerne 1. Vi gjør alle slikt. Jeg gjorde det i mange år, selv om jeg visste det var galt. Når jeg ser tilbake på det innser jeg at det var galt og avsky har jeg følt helt siden begynnelsen. Jeg ber om at dette er sant i ditt tilfelle, og at du blir tilgitt i Kristus. Kristus betalte for min synder på korset. Min synder i fortid, nåtid og de jeg kommer til å gjøre i fremtiden. Det er bare Kristus som kan gjøre det. Vi kan ikke gjøre det. Du kan bli satt fri fra synden, du kan bli frelst, du kan bli satt fri fra fangenskapet av alle syndene dine. Om det er homoseksualitet, drikking, narkotika misbruk, ekteskapsbryting, pornografi, hva det enn er, så kan Kristus sette deg fri. Det var det Han gjorde på korset. Romerne 4:25 forteller at Han ble gitt over til døden for våre synder og Han oppstod til livet for vår rettferdiggjørelse. Det er slik vi blir rettferdiggjort, gjennom det Kristus gjorde på korset. Når himmelen ser ned på oss, når Gud Skaperen ser ned på oss, da ser Han meg gjennom Kristus, gjennom Kristi blod. Han ser Kristi rettferdighet i meg. Det er ikke noe jeg kan gjøre eller vil gjøre. Det er bare Kristus som frelser meg, det er bare Kristus som kan gi håp, det er bare Kristus som kan gi sann glede i mitt liv, og ikke på et midlertidig vis. Det eneste som gir sann glede er å ha det bra med Gud, å ha det bra med Kristus, å være Hans tjener. Det er bare gjennom Kristus jeg følte all skyldfølelse forsvinne. Uten Kristus er det ikke håp. Hvis du er uten Kristus og du er ikke frelst, da kommer du til å møte Guds vrede, over all synd, homoseksualitet, drikking, alkohol. Hvis vi synder en gang, som vi alle har gjort, da er

du skyldig i å bryte alle av Guds lover (Jakob 2:10) Ditt eneste håp er det Kristus gjorde på korset. Kall på Kristus, kall på Gud. Rop ut til Han, for å åpne øynene dine til sannheten som kan bli funnet i Ham, til sannheten i Hans Ord. Bare gjennom Ham. Guden av denne verden, Satan, har blindet deg for sannhet og til det Gud kaller deg til, til at Gud skal åpne øynene dine, så du kan se sannheten i Hans Ord. Sannheten som er i Kristus, sannheten i korset. Hvis du søker etter det, kall på Kristus. Hans mektighet kan frelse deg og Han kommer til å gjøre det. Jesus sier at man må bli født på ny for å komme inn til Guds rike. Vi kommer aldri til å få det til hvis vi ikke er født på ny. Vi kommer ikke til å bli satt fri fra syndens fangenskap. Det er bare gjennom Kristus. Bare gjennom fornyelsen av å bli født på ny, at vi kan bli frelst. Her er et sitat fra John Newton. "Jeg er ikke slik jeg burde. Jeg er ikke slik jeg vil være. Jeg er ikke det jeg håpet på å bli. Men jeg er ikke slik jeg en gang var og ved Guds nåde er jeg slik jeg er." Jeg er en ufortjent synder som er frelst fra Guds vrede ved Jesus Kristus på et kors. Og jeg takker Ham hver dag for å slite med meg. Jeg takker Ham hver dag for å kalle på meg selv om jeg ikke hørte. Selv når jeg flyktet kalte Han å meg og jeg takker Ham for frelsen og jeg takker Ham for Kristus og det Han gjorde på korset. Jeg ber at dere som hører på som sliter med synder som skiller dere fra Gud, at dere vil kalle på Herren for å vende om. For omvendelse og tilgivelse. At dere vil vende om fra synd, og vende om til Kristus. Hvis du ikke er frelst, må du vurdere livet ditt og åpne øynene for Kristus, fordi du vil aldri finne glede uten Ham.